Lietas Nr. C23036915
Lietas arhīva Nr. C-0369-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 17. martā

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Madonas rajona tiesa

Šādā sastāvā: tiesnesis D. P. Kļaviņš

ar sekretāri I. Piņķi

2015. gada 17. martā Madonā, Avotu ielā 8 izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu,

konstatēja:

Prasītāja /pers. C/ 2015. gada 15. janvārī iesniegusi tiesā prasību, kurā lūdz piedzīt uzturlīdzekļus dēla /pers. H./uzturam no atbildētāja /pers. D/ ik mēnesi apmērā, kas atbilst Ministru Kabineta noteiktajam minimālajam bērna uzturlīdzekļu apmēram. Lūgts tiesu piedzīt uzturlīdzekļus, sākot ar prasības pieteikuma iesniegšanas datumu tiesā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179. pantu un Civilprocesa likuma $30.^3$ nodaļu un $250.^{19}$ pantu.

Prasības pieteikumā prasītāja norādījusi, ka nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē.

Atbildētājs/pers. D/ paskaidrojumā norādījis, ka vēlas, lai tiktu uzklausīts tiesas sēdē.

Madonas rajona tiesā 2015. gada 9. februārī pieņemts lēmums lietu izskatīt tiesas sēdē.

Prasītāja/pers. C/ tiesas sēdē paskaidroja, ka prasību uztur pilnā apmērā. Grib saņemt uzturlīdzekļus regulāri un noteiktā datumā. Atbildētājs bērna uzturēšanā vispār nepiedalās. Dēla uzturēšana pilnībā gulstās uz viņu.

Atbildētājs/pers. D/ uz tiesas sēdi nav ieradies, tiesai nav paziņojis par saviem neierašanās iemesliem. Tiesa atzīst /pers. D/ neierašanās iemeslus par neattaisnojošiem.

Tiesa, noklausījusies prasītājas paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi visus pierādījumus lietā, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar /pers. H/ dzimšanas apliecībā izdarīto ierakstu vecāki ir /pers. C/ un /pers. D/ (9. l.l.).

Saskaņā ar Madonas novada pašvaldības izsniegto izziņu /pers. H/ deklarētā dzīves vieta ir pie mātes /adrese/, Madonas novadā (10 l.l.).

Civillikuma 179. pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus, kas atbilst 2013. gada 15. janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr. 37 noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt katram savam bērnam. Atbildētājs prasību atzīst. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītājā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Saskaņā ar 2014. gada 2. decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr. 734 veikti grozījumi Ministru kabineta 2013. gada 27. augusta noteikumos Nr. 665 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", nosakot, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros no 2015. gada 1. janvāra ir 360 *euro*.

No prasības pieteikuma izriet, ka uzturlīdzekļus prasītāja lūgusi piedzīt valsts noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, sākot no prasības pieteikuma tiesā iesniegšanas dienas.

Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktā noteikts, ka *no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu*. Saskaņā ar minētā likuma 42. panta pirmo daļu *tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.*

Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka *par katru prasības pieteikumu maksājama valsts nodeva*

par prasību, kas novērtējama naudas summā līdz 2134 euro, – 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 euro.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35. panta pirmās daļas 3. punktā noteiktajam prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Tādējādi valsts nodeva ir EUR 194,40.

No atbildētāja par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi atbilstoši to faktiskajam apmēram.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190. pantu, 193. pantu, 195. pantu, 204.[1] pantu,

tiesa nosprieda:

Apmierināt /pers C/, personas kods /personas kods/, prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. D/, personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. C/ uzturlīdzekļus dēla /pers. H/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi 30% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz pilngadības sasniegšanai. Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt no 2015. gada 15. janvāra.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij valsts nodevu EUR 194,40 (viens simts deviņdesmit četri *euro* un 40 *euro* centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,90 (četrus *euro* 90 centus).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Par šo spriedumu 20 dienu laikā var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Madonas rajona tiesā.

Tiesnesis D.P.Kļaviņš